

S
781. 16 X b) - i

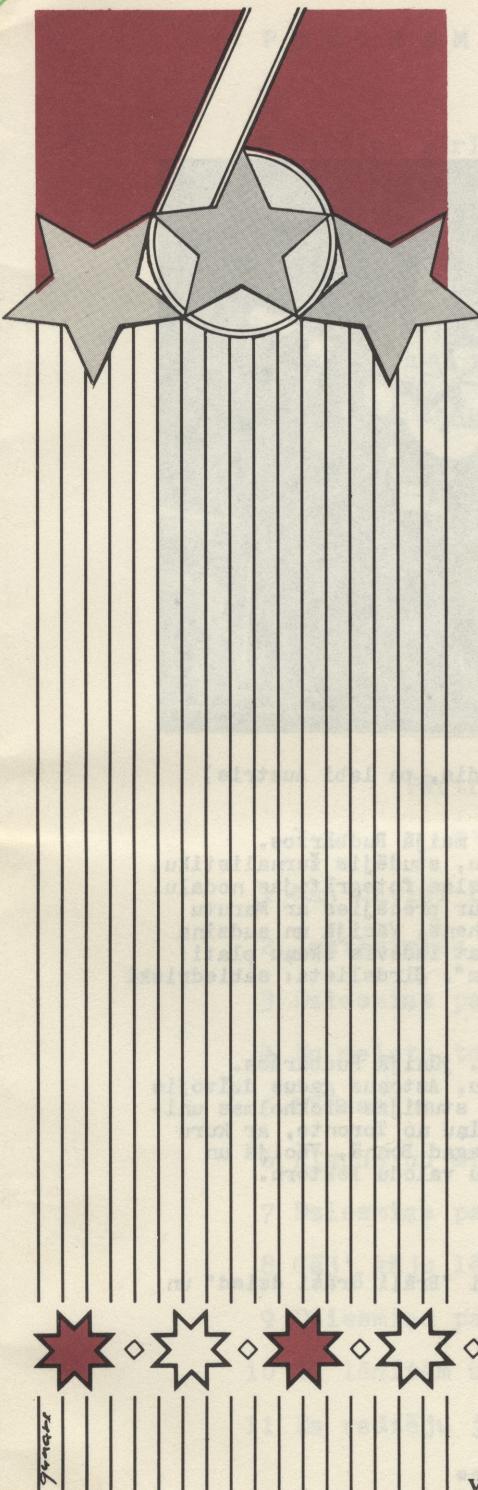
LATVIJAS
BIBLIOTEKA
90—
S

Brābi Grāsi

PROGRAMMA

un

DZIESMU TEKSTI

Koplī Plāzā, ovālajā zālē;
(Copley Plaza, Oval Room)

30. jūnijā, plkst.	16	00
1. jūlijā, plkst.	18	30
2. jūlijā, plkst.	18	30

49043

B R Ā L I G R A Š I (pa kreisi Uldis, pa labi Austris)

Uldis Grasis, dzimis 1939. gada 21. maijā Rudbāržos. Beidzis Minstères Latviešu Čiņmāziju, studējis žurnalistiku, beidzis Minhenes fotoakadēmijas mākslas fotogrāfijas nodalū. Sešus gadus dzīvojis Zviedrijā un tur precējies ar Maretu Gulbīti no Upsalas. Tagad dzīvo Minhenē, Vācijā un audzina divus bērnus, Matīsu un Jūliju. Nupat izdevis skaņu plati: Uldis Grasis "Dziesmas domu graudiem". Sirdslieta: sabiedriski kritiskās un politiskās dziesmas.

Austris Grasis, dzimis 1942. gada 1. jūnijā Rudbāržos. Beidzis Minstères Latviešu Čiņmāziju. Astoņus gadus dzīvojis Zviedrijā, kur beidzis baltu valodu studijas Stokholmas universitātē. Precējies ar Lolitu Kalniņu no Toronto, ar kuru kopā audzina dēlu Kristapu. Dzīvo tagad Bonnā, Vācijā un strādā Bonnas universitātē par baltu valodu lektoru. Sirdslieta: tautasdziesmas.

BRĀLI GRAŠI kopā izdevuši skaņuplati "Brāli Graši dzied" un dzejoļu krājumu "Ogles kvēlo".

P R O G R A M M A

- 1 Rikšiem bērīt' es palaidu
- 2 Iztraucētie
- 3 Lauds iz mane izrunova
- 4 Dziesmiņa par Pastaliņu ģimeni
- 5 Es ar savu tautu meitu
- 6 Cik mirdzoša bij šodien jūra
- 7 Sen dzirdēju ciemiņos
- 8 Jaan lä'eb jaanitulele
- 9 Kad aš buvau viens sūnelis
- 10 Zakuska
- 11 Dzeguze kūko, dzied lakstīgala

Pārtraukums

- 1 Man deviņi rožu dārzi
- 2 Iestāsimies DV
- 3 Dziesmiņa par Sašu Sārtredzi
- 4 Es neietu to celinu
- 5 Mīlestība
- 6 Klauns un mīlestība
- 7 Dziesmiņa par Žani Kāpostiņu
- 8 Gāj', gāju lēnām
- 9 Dziesmiņa par Padomjvaru
- 10 Tā lēnītēm uz māju tiks
- 11 Es redzēju jūriņā

D Z I E S M U T E K S T I

(Programmas norises secībā)

RIKŠIEM BĒRĪT' ES PALAIDU (tautasdziesma)

- 1 Rikšiem bērīt' es palaidu
Pa zaļāmi brukstalāmi,
Pa zaļāmi brukstalāmi.
- 3 Es atradu mātes meitu,
Ar māmiņu rājamiesi.
- 5 Gar garo sila malu,
Pie nabaga sērdienītes.
- 7 Labrītiņu sērdienīte,
Nāc ar mani parunāti.
- 9 Būsi mana līgavīna,
Atslēdziņas glabātāja.
- 2 Pa zaļāmi brukstalāmi,
Pie bagātas mātes meitas.
- 4 Rikšiem bērīt' es palaidu
Gar garo sila malu.
- 6 Es atradu sērdienīti
Slaukam nama istabiņu.
- 8 Nāc ar mani parunāti,
Būsi mana līgavīna.

IZTRAUCĒTIE (K.M.Belmaņa melodija/18.g.s./, A.Alunāna teksts/1906./.)

- 1 Mūsu mīlā biedrībā
Veci kungi sanācā,
Nosēzas ap galdu, re,
Katram priekšā krūzīte.
Tur redz ārstus juristus,
Fabrikantus, tirgoņus:
Visi sēž tie savurup,
Dibenā pats teicējs tup.
- 2 Runā tie par pagātni,
Cik tad viss bij' teicami,
Vecos laikus paslavē,
Alutinu iepumpē...
- Es nupat kā atbraucis,
Lielpilsētas jauneklis,
Viņu pulkā ierados,
Galda galā nosēžos.
- 3 Vai, kā viss nu pārvēršas,
Pietrūkst večiem valodas,
Sēž kā pulciņš kurlmēmo,
Pat ne kannas netukšo.
Pikti mani noskatās,
Acis baltas paliekas,
Skil' uz mani īnumā
Kā uz kāda ļaundara.
- 4 Tā es klusi domāju,
Savu hūti panemu,
Un, ne sveicinājis tos
Es jau projām aizlaižos.
Bet nu visi pīlāri,
Kopā galvas bāzuši,
Cits teic citam čukstieniem:
Tas bij' viens no šaubīgiem!

LAUDS IZ MANE IZRUNOVA (latgalu tautasdziesma)

- 1 Lauds iz mane izrunova,
Nalīteigis volūdens
- 3 Šyupūjīti, auklējīti,
Munys gaudys asarens.
- 2 Cyts jau mežā leikstis cierta,
Cyts jau kuora šyupuleit.
- 4 Ka gribīti, pajemīti,
Myuženami volkojīt.

DZIESMINĀ PAR PASTALINU ĢIMENI (Jāņa Petera teksts, Ulda Graša melodija, piedziedājumi un pēdējais pantīnš)

Bij kurpmieks Jānis Pastalinš, bij viņa sieva Jūle.

Bet pliks un nabags bija viņš un plika bija Jūle.

Cum triaijā, cum Pastalinš, cum triaijā, cum nabags viņš, cik plika bija Jūle.

Kaut viņiem klājas šā un tā un retāk klājas labi, bet tūdalīn un tāgadīn tie uzdancoja abi.

Cum triaijā, cum Pastalinš, cum triaijā, cum labi, tie uzdancoja abi.

Bet vācu Rīgā labāk tiem, kas kristīties nav slinki, - ta radās Johans Pastalings ar kundzi Pastalingu.

Cum triaijā, cum Pastalings, cum triaijā, cum labāk tiem, ar vārdu Pastalingu.

Ai tinglingling, cum tinglingling - sit dzidri pulkstentingi, - tas tūdalīng, der tagading ist nicht für Pastalingi.

Cum triaijā, cum tūdalīng, cum triaijā, cum tāgadīng, ist nicht für Pastalingi.

Bet gadi iet un prērijās kāds mustangus jau dzenā, met lasso misters Pastelsens, kam miss ir Pastelsena.

Cum triaijā, cum Pastelsens, cum triaijā, cum prērijā, tas mustangus jau dzenā.

Bet dēlinš Džons Pastelsenīns jūt sevī citas dziņas - tas tvisto un la-la-lalā plēš neilonpastaliņas.

Cum triaijā, cum la-la-lalā, cum triaijā, cum dēlinš Džons, plēš neilonpastaliņas.

Tāds nabags top, kas tāgadīn velk svešu kurpi kājās, jo aizmirstas tūdalīn gan valoda, gan mājas.

Cum triaijā, cum valoda, cum triaijā, cum mājas, kam sveša kurpe kājās.

... Vien Rīgas zālos dievkokos plīv kāda sveša miņa - reiz bija Jānis Pastalinš un Jūle Pastaliņa.

Cum triaijā, cum Pastalinš, cum triaijā, cum Jūle, plīv kāda sveša miņa.

Pielikums:

Jau sodien Rīgas bulvāros kāds skiet tāds mazliet svešāks: tas tētinš Ivans Pastelnīkovs un kundze Paselnīkova.

Cum triaijā, cum bulvāros, cum triaijā, cum rajonos, iet tētinš svešs un kundze.

ES AR SAVU TAUTU MEITU (Ulda Graša teksts un melodija)

1 Es ar savu tautu meitu 2 Uz kalniņa tautu meita
Pār kalniemi pārstaigāj". Sniedz man zelta gredzentīnš.

3 Sniedz man zelta gredzentīnš, 4 Sola savu bagātību,
Sola savu bagātīb'.

5 No kalniņa lejiņā
Tautu meita gauži raud.

6 Sniedzot zelta gredzentīnu
Pazaudēja vainadzin'.

7 Prasa savu vainadziņu,
Savu zelta gredzentīnš.

8 Es atdevu gredzentīnu,
Paturēju vainadzin'.

CIK MIRDZOŠA BIJ ŠODIEN JŪRA (Everta Toba teksts un melodija, tekstu no zviedru valodas tulkojis U.Grasis)

Cik mirdzoša bij šodien jūra
Un krastā atspulgoja vieglums liegs.
Plavām, pakalniem un kokiem
Ir savāds skaistums un rozēm
Plaukstot ir brīniskīgs sārtums dots.

Kad līdzas man tu lēnām ejot
Pret saules rietu vakarā šai burvīgajā,
Matu cirtās slēpi manu seju
Un reizē remdējī visas manas bēdas:

Sniedzot pirmo skūpsttu man.

SEN DZIRDĒJU CIEMĪNOS (tautasdziesma)

1 Sen dzirdēju ciemīposi,
Augam daiļu mātes meitu.

2 Augam daiļu mātes meitu,
Ne pie viena tā negāja.

3 Tīšām jāju lūkotiesi,
Nāks meitiņa vai nenāksi.

4 Piesien' savu kumeliņu,
Eimu tautu istabā.

5 Atron vecu māmuliņu
Slaukām tautu istabīnu.

6 Kur, māmīna, tavas meitas,
Pati slauka istabīnu.

7 Manas meitas kamburēi,
Raksta zīda nēzdaudziņu.

8 Ej, puišeli, sēd' pie galda,
Gaid' ar godu izejami.

9 Sēžu, sēžu, gaidu, gaidu,
Never goda sagaidīti.

10 Eimu pats i kamburēi,
Raudzīt zīda rakstītāju.

11 Atron zīda rakstītāju
Vakarēju gulumiņu.

12 Dod, māmīna, man to meitu,
Es to meitu nemānēšu.

13 Es to meitu guldināšu
Ar ābeļu rīkstītēmi.

JAAN LÄ'EB JAANITULELE (igaunu tautasdziesma)

1 Jaan lä'eb jaanitulele
miuke Jaani hobune, kaasike!
Silmad siidituttides,
lakk on höbehelmostes, kaasike!

2 Mis ta täku järel käib,
libiseb sääl kandadel, kaasike!
Vanker vaskivarbades,
rattad ruugeis rublades, kaasike!

3 Vankris Jaan kui virstipoeg,
kuldakübar kuningas, kaasike!
Neiu Jaani körval sääl
vankris istub imena, kaasike!

KAD AŠ BUVAU VIENS SŪNELIS (lietuviešu tautasdziesma)

1 Kad aš buvau viens sūnelis
Jaunasai, nevedes,
Aš turėjau mandierėlę
Ir šviesu kardelį.

3 Aš parjojau pas téveli
I marga dvareli.
Mane tévas nepažino,
Vartus užrakino.

5 Po ta liepa, po žaliaja,
Kyb vario lopšelis.
Tam lopšely varinėly
Gul jauna mergele.

7 Nei kurpiuko, nei siuvéjo,
O nei smuikoriuko,
Tik šio jauno bernužélio,
Lauku artojélio.

ZAKUSKA (Arika Brauera melodija, tekstu no Vīnes žargona latviešu žargonā pārcēlis U.Grasis)
Prologs: Tu ieēd šproti, piedzer sīvo un tai pašā laikā notiek šādi, tādi sīkumi!

Atkal mazu zakuscīnu grases kāri mutē likt
Kamēr rīklē stūkē viņu, skaties kā pie jaunas tikt:
Tu ēd un dzer, jo tev ir daudz, bet kamēr dzerdams "priekā" sauc,
Te atkal kāds jau nomiris - Jo bads to nožaudzis.

Galertiņu rīklē iešauj, kīlavīņa pakal slīd.
Asakas un galvu izspļauj, actīgas tev laimē spīd.
Bet kamēr alu glāzē lej un lustējoties dzerdams smej,
Te ducis tiek pie sienas likts - Kāds fīrers kluvis pikts.

Cūkas šņukurītis labi garšo un to taukos mērc,
Virsū uzdzer krievu šnabi, ko tu vairumtirgū pērc.
-Bet tiklīdz muti valja ver un neko nedomādams dzer,
Ir atkal kāda pilsēta - No bumbām sagrauta.

Nu ir labi jāpaskatās, ko tik mutē vēl var bāzt,
Pēc tam mazliet jānosnaužas, rītā jāiet naudu kāst.
-Bet tiklīdz cisās ielicies un nevainībā iemidzies,
Te visa glaumā pasaule - Izput nieka strīda dēl!

4 See on neiu nugissilm,
punaposki piigake, kaasike!
Jaan ta otsind omale,
käo kauni kamberi, kaasike!

2 Aš išjojau kariuomenę
Karuži kariauti,
Nusišoviau žuvédėli,
Gavau juodbérėli.

4 Aš išjojau i girelę
Balandžių šaudyti,
Nusišoviau balandėlę
Liepos viršunėlę.

6 - Čiūčia liūlia, mergužéle,
Rasi mano būsi!
- Kad ir čiūčia, kad ir liūlia,
Aš tavo nebūsiu;

7 Nei kurpiuko, nei siuvéjo,
O nei smuikoriuko,
Tik šio jauno bernužélio,
Lauku artojélio.

ZAKUSKA (Arika Brauera melodija, tekstu no Vīnes žargona latviešu žargonā pārcēlis U.Grasis)
Prologs: Tu ieēd šproti, piedzer sīvo un tai pašā laikā notiek šādi, tādi sīkumi!

Atkal mazu zakuscīnu grases kāri mutē likt
Kamēr rīklē stūkē viņu, skaties kā pie jaunas tikt:
Tu ēd un dzer, jo tev ir daudz, bet kamēr dzerdams "priekā" sauc,
Te atkal kāds jau nomiris - Jo bads to nožaudzis.

Galertiņu rīklē iešauj, kīlavīņa pakal slīd.
Asakas un galvu izspļauj, actīgas tev laimē spīd.
Bet kamēr alu glāzē lej un lustējoties dzerdams smej,
Te ducis tiek pie sienas likts - Kāds fīrers kluvis pikts.

Cūkas šņukurītis labi garšo un to taukos mērc,
Virsū uzdzer krievu šnabi, ko tu vairumtirgū pērc.
-Bet tiklīdz muti valja ver un neko nedomādams dzer,
Ir atkal kāda pilsēta - No bumbām sagrauta.

Nu ir labi jāpaskatās, ko tik mutē vēl var bāzt,
Pēc tam mazliet jānosnaužas, rītā jāiet naudu kāst.
-Bet tiklīdz cisās ielicies un nevainībā iemidzies,
Te visa glaumā pasaule - Izput nieka strīda dēl!

DZEGUZE KŪKO (tautasdziesma, U.Graša melodija un pēdejais pantīgs)

1 Dzeguze kūko, dzied lakstīgala
Raud mūsu māsiņa svešāi zemē,
Svešāi zemē, tālajās tautās.

3 Neraudi, māsiņa, nežēlojiesi,
Par pāri dienīnu ir es tur būšu.
Ka var' ik vakaru pie māsas kūti.

5 Dzeguze kūko, dzied lakstīgala,
Raudi tik', māsiņ', un žēlojiesi,
Gan svesi kungi reiz klausīsies,
Gan sveši kungi reiz klausīsies!

MAN DEVINI ROŽU DĀRZI (tautasdziesma)

1 Man devini rožu dārzi,
Devītāi saule lēca.

2 Man devini bālēlini,
Devīt's bija karavīris.

3 Re, kur stalti karavīri,
Mani balti bālēlini.

4 Paši jāja spēlēdami,
Kumelinī dancodami.

5 Es pazinu sav' bālinu,
Vidū kara līgojoti.

6 Man' adīti raibi cimdi,
Mans rakstītis nēzdodzīš.

IESTĀSIMIES DV (U.Graša teksts un melodija)

Iestāsimies Daugav's Vanagos, jo tie Latviju mums atbrīvos.
Latvju karogs sarkanbalti uzplīvos, ja būsim Vanagos.

Tici, draugs, Šaujamlaiks atkal sārti liesmās atspulgos,
Ja vanagi tik kopā salidos. Tad visiem krieviem gan pa kaklu dos -
Un karogs uzplīvos!

Rītā visus krievus ārā dzīs, mūsu kārtību tur ievedīs;
Viss, kas bijis tur, to neatdzīs, būs brīva Latvija.

Tici, draugs, drīzi brauks visi atkal ātri atpakaļ,
Neviens nepaliksies iepakaļ. Viens otru sauksim aukstos titulos,
Kad karogs uzplīvos!

Iestāsimies Daugav's Vanagos, jo tie Latviju mums atbrīvos.
Latvju karogs sarkanbalti uzplīvos, ja būsim Vanagos!

DZIESMINA PAR SAŠU SĀRTREDZI (Mikisa Teodorakisa melodija, U.Graša latviešu trimdzi pielāgots teksts)

Vīš saucās Saša Sārtredzis un visur meklēja un kaut gan neko neatrada,
tomer redzēja: Sārts, sārts, visur sārts, visur visur sārts.

Tā visur sārtu meklēdams ar lielu sirdsdedzi, tu trimdu, kas tik maza, šķel vēl vairāk Sārtredzi: Sārts, sārts, visur sārts, visur visur sārts.
Tas visur sārtu meklēja un visur redzēja.

Un Latvju brīves naidniekam ir par to lielais prieks, jo trimda, kas ir sašķelta, tam vājāks pretinieks: Sārts, sārts, visur sārts....

Par ģimnāziju runāja, ka šeit ar' vajagot, bet pirms tai durvis atvērās,
tās sākīs iznaglot: Sārts, sārts, visur sārts....
Tas visur sārtu meklēja un visur redzēja.

Un latvieti, kas godīgi uz Rīgu aizbraucis, to pel un gāni atkal tu,
kas stāju ienēmis: Sārts, sārts, atkal sārts, atkal, atkal sārts.

Un beidzot tikai, Sārtredzi, Tev gribas jautāt vēl: Vai neesi pats
tik' samaksāts, lai trimdu pušu šķel?

Prāts, prāts mājas nāc, Beidzot domāt sāc.
Ja tiesām kādu nemiers māc, vai tādēļ viiss ir sārts?

ES NEIETU TO CELINU (tautasdziesma)

1 Es neietu to celinu,
Ko bajāra dēlinš gāja.	2 Purvu bridu, niedras lauzu,
No bajāra vairījosī.
3 Nebij' purva pusbridusī,
Satikosi bajārīti.	4 Sāk viņš mani bildināti,
Birst man gaužas asariņas.
5 Ko tu raudi sērdienīte,
Vai es tevīm mantas prasu?	6 Man patika tavs darbinis,
Tava grezna valodina.
	7 Tava grezna valodina,
Tavs raziņis augumiņis.

MĪLESTĪBA (Rūdolfa Blaumāna teksts, U.Graša melodija)

Tu neteic kā augst viesi:
"Es nākšu šodien vai rīt.:
Ar meijām, ar vainadziņiem
Tevišs nevar sagaidīt.

Tu lūgšanas neievēro,
Kā draugs, kas tālumā mīt.
Kā kalponei nevar uzsaukt:
"Tev jānāk parītu, rīt!"

Tu nelauj ceļa un stundas
Nevienam izzināt,
Kā žubīte nolaižas zarā,
Tu nāc - un esi klāt!

KLAUNS UN MĪLESTĪBA (Reiņa Birzgala teksts, U.Graša melodija)

1 Viņš bij tērpies lillā-rozā,
Zalu seju ūmīkējis,
Pozā veikli graciozā
Viņa glāzi pacēlis.	2 Lēni visā godbijībā
Vakarviesiem paklanās
Un tad dziļā aizrautībā
Dziedāt sāk par mīlu tas.
Ak, dāmas dailās, par jums lai dzeru, kas mūsu prātus pie sevis sien.
Uz jūsu mīlu arvienu ceru, jūs mīlēt protat, kaut mirkli vien.	
3 Skāgas ilgi plūst pa zāli
Tīksmē smaida sievietes,
Viņu domas tāli, tāli
Eross sapņu zemē nes.	4 Dziesmas vieglā lidojumā
Liekas pats viņš lido līdz,
Maigās mūzas starojumā
Viņa dvēsles līra trīc.

Ak, dāmas....

5 Pēdējs akords atskanējis,
"Bravo" dzird un aplausus,
Klauns ir sirdi uzvarējis -
Ak, šos mīlas skatienus!

Skatiet mīla kā zied, klauns tai vienai nu dzied!
Ak, engel maigais, par tevi dzeru, kas manu sirdi pie sevis sien -
Uz tavu laimi es kausu tveru, tu mīlēt proti, kaut mirkli vien, kaut
mirkli vien!!

6 Kāda dāma pat ar joni -
- Cik tas burvīgs gadījums!
Uzliek viņam galvā kroni,
Kvēlo kaislīgs skūpstījums.

DZIESMINA PAR ŽANI KĀPOSTINU (U.Graša teksts, melodija pēc Ketsa Stīvensa motiviem)

Viņš saucās Žanis Kāpostiņš un bija latviet's tīrs
Un vispār tas ar' likās tāds loti prātīgs vīrs.
Tas plēsās visu nedēļu priekš latviešiem nudien,
Pat svētku dienas, svētdienas tam darba dienas vien.

Tas Vanagos bij' kasieris un draudzē sekretārs,
Jo allaži uz amatiem tas likās loti kārs.

Tam sieva bija latviete, kas gaidas vadīja,
Un bieži kāpost' zupu tā viņam vārija.
Tiem abiem pieci bērni, kas veseli ar' bij',
Tā visi jaukas dienas tie kopā pavadīj'.

Uz mašīnas tiem lipeklis ar vārdu Latvija,
Un prievidēs ap kaklu tie allaž apvija.
Tā redziet viņš bij' priekšzīme, no kura jāmācās,
Uz viņu tik' ar cīņu ir visiem jāskatās.

Reiz bija Žanis Kāpostiņš, kas bija latviet's tīrs,
Un visiem skaidra lieta, tāds loti prātīgs vīrs:

Bet tikai viena nelaimē, tam bija vienīgā,
Ka latviski tam bērni tikpat ka nerunā,
Ka latviski tam bērni nemaz vairs nerunā.

GĀJ' GĀJU LĒNĀM (tautasdziesma)

1 Gāj' gāju lēnām, palaidu tecīgus
Pār augstu kalnu, caur zalu birz'.
3 Ej nost, ej nosti! negribam, negribam
Kur liksim tādu, mēs palīdzīn'?	2 Ieraugu darbā, tētiņu, bālinus
Labdien, labdienu, grib' palīdzīn'?
5 Ej nost, ej nosti! negribam, negribam
Kur liksim tādu, mēs palīdzīn'?	4 Ieraugu darbā māmiņu, māsiņas
Labdien, labdienu, grib' palīdzīn'?
7 Paldies, paldiesi, grib' gribu, gribu
Būs liniņiemi nu plūcējin'. gan	6 Ieraugu tautiet' liniņus sējami
Labdienu tautiet', grib' palīdzīn'?
	8 Nāc, nāci sirsnīn', sen tevi gaidīju
Sen tevi gaidu, nu saņemšu.

DZIESMINĀ PAR PADOMJVARU (U.Graša satīra)

Ai, padomjvara, ai padomjvara, tu esi tā, kas visus brīvus dara.
Tu uzņēmi mūs ūželigi pie sevis, kas būtu mēs šai pasaulei bez tevis?
Mēs tencinām, mēs tencinām, mēs tencinām!

Kad Maigā Gadā paglāstīji Latviju, mums tālo Sibīrijas paradīzi izrādīji
Tu neesi neko okupējusi, tik tautām laimi tonnām virsū lējusi.
Tu esi paradīze, prieks un perfekcija, tevi visi brivprātīgi paklausija.
Pie tevis nav kā nežēlīgos rietumos, kur cilvēks nevainīgs sēž neskaitāmos
cietumos.

Tavi cietumi ir patīkami, maigi, tavi noziedznieki visi veseli un svaigi.
Tu laicīgi sāc garā vājos izārstēt, jo vēlāk vairs tos nevar ārstēt spēt.
Un biedriem, kuriem galvas nestrādā, tiem jaunas smadzenes tu sagādā.
Mēs tencinām, mēs tencinām, mēs tencinām!

Tu neesi tā, kas lielas, blauj un klaigā, un ar' ne tā, kas propagandas
celus staigā.
Tava vara maigā, saprātīga, tā neizcelas nekad propagandā bezgaumīgā.
Tavas lūpas nemaldīgās nekad nemelo, tās taisnību ar laimi sociālo tikai
pabaro.
Ai maigā, svaigā, ai padomjvara, tu čivini kā putniņš mazs uz zariņa:
Par laimi tavās zemēs un par brīvību, un, ka glābusi tu mūžam katru dzīvīhu.
No mironiem tu augšā cēli ukrainus, no partautošanās tu pasargāji
Mēs tencinām, mēs tencinām, mēs tencinām.

Uz tavu tanku maigiem stobriem miera balodīši tup,
No tavām miera flintēm dzeltensārti miera dūmi kūp.
Kopš Latvijā tu, bērzi ir daudz baltāki, un lauztās priedes aug daudz
staltāki.

Ai, padomjvara, ai, padomjvara, tu esi vienīgā -
Kas visus daudz laimīgākus dara.

TĀ LĒNĪTEM UZ MĀJU TIKS (K.M.Belmana melodija un teksts, no zviedru
valodas atdzējojis U.Grasis)

1 Tā lēnītem uz māju tiks,
Kas solīti pa solim liks,
No lielām dzīves viesībām,
Kur nupat dzīrojām.
Jo reiz katram valā stāvēs kaps, tādēļ vēlreiz noder malciņš labs:
Iedzer vienu, otru, trešo ar', tad priecīgāks mirt var.

2 Tu, draugs, kas dzēri šaigalā
Šai naktī kluvi zaļganžils,
Kad nāve uzsauc ceļmalā:
Tavs laika kauss ir pills:
Un tev, kas esi dižens vīrs,

4 Vai dzīvē bijis esi klauns,
Glauns, kemmēts, ieziņpēts un tīrs, Vai nabags vai ar' kundziņš glauns
Pie stilbu galiem tārps jau grauž Tārps kapā grauzīs ša vai tā,
Un nāve laiku sprauž. Mals laika zobratā:
Jo reiz katram valā stāvēs kaps.....

5 Un to, kas naski naudu krāj,
Pēc mantas dzenas atspēries
Pie krogus durvīm nepiestāj,
Nekad nav piedzēries.
Jo reiz katram valā stāvēs kaps.....

6 Jau rītu glaunā uzvalkā
Liķs tāpat koka zārcīnā
Kā visus plēnčus, dzērājus,
Kas Dieva mierā dus.

M M A

rīt' es palaidu

ane izrunova
par Pastalinu ģimeni

tautu meitu
ša bij šodien jūra

ju ciemiņos

jaanitulele

au viens sūnelis

ko, dzied lakstīgala

traukums

rožu dārzi

s DV

par Sašu Sārtredzi

to celiņu

mīlestība

par Žani Kāpostinu

lēnām

par Padomjvaru

uz māju tiks

jūriņā

P R O G R A M M A

DZIESMINA PAR PADOMJVARU (U.Graša satīra)

Ai, padomjvara, ai, padomjvara, tu esi tā,
Tu uzņēmi mūs žēlīgi pie sevis, kas būtu
Mēs tencinām, mēs tencinām, mēs tencinām!

Kad Maigā Gadā paglāstīji Latviju, mums tā
Tu neesi neko okupējusi, tik tautām laimi
Tu esi paradižē, prieks un perfekcija, tevi
Pie tevis nav kā nežēlīgos rietumos, kur c

Tavi cietumi ir patīkami, maigi, tavi nozie
Tu laicīgi sāc garā vājos izārstēt, jo vēl
Un biedriem, kuriem galvas nestrādā, tiem
Mēs tencinām, mēs tencinām, mēs tencinām!

Tu neesi tā, kas lielas, blauj un klaigā, ur

Tava vara maigā, saprātīga, tā neizcelas r
Tavas lūpas nemaldīgās nekad nemelo, tās

Ai maigā, svaigā, ai padomjvarina, tu čivini
Par laimi tavās zemēs un par brīvību, un,
No mironiem tu augšā cēli ukraiņus, no pa
Mēs tencinām, mēs tencinām, mēs tencinām.

Uz tavu tanku maigiem stobriem miera balo
No tavām miera flīntēm dzeltensārti miera
Kopš Latvijā tu, bērzi ir daudz baltāki,

Ai, padomjvara, ai, padomjvara, tu esi vienīg
Kas visus

TA LĒNĪTEM UZ MĀJU TIKS (K.M.Belmana mēlo valodas atdzējo)

1 Tā lēnītem uz māju tiks,
Kas solīti pa solim liks,
No lielām dzīves viesībām,
Kur nupat dzīrojām.

Jo reiz katram valā stāvēs kaps, tādē
Iedzer vienu, otru, trešo ar', tad p

3 Un tev, kas esi dižens vīrs,
Glaums, kemmēts, ieziņpēts un tīrs, Va
Pie stilbu galiem tārps jau grauž
Un nāve laiku sprauž.

Jo reiz katram valā stāvēs kaps.....

5 Un to, kas naski naudu krāj,
Pēc mantas dzenas atspēries
Pie krogus durvīm nepiestāj,
Nekad nav piedzēries.

Jo reiz katram valā stāvēs kaps.....

P L E A S E
C O N T I N U E
O N
B A C K
C O V E R

- 1 Rikšiem bērīt' es palaidu
- 2 Iztraucētie
- 3 Lauds iz mane izrunova
- 4 Dziesmiņa par Pastalinu ģimeni
- 5 Es ar savu tautu meitu
- 6 Cik mirdzoša bij šodien jūra
- 7 Sen dzirdēju ciemiņos
- 8 Jaan lä'eb jaanitulele
- 9 Kad aš buvau viens sūnelis
- 10 Zokuska
- 11 Dzeguze kūko, dzied lakstīgala

Pārtraukums

- 1 Man deviņi rožu dārzi
- 2 Iestāsimies DV
- 3 Dziesmiņa par Sašu Sārtredzi
- 4 Es neietu to celīnu
- 5 Milestība
- 6 Klauns un milestība
- 7 Dziesmiņa par Žani Kāpostinu
- 8 Gāj', gāju lēnām
- 9 Dziesmiņa par Padomjvaru
- 10 Tā lēnītem uz māju tiks
- 11 Es redzēju jūriņā

O. 30

AMMĀRDĀRS

- 7 Un tu, kas atkal greizsirdīgs,
Pret sienu glāzi dusmās svied,
Bet cita sievu cietsirdīgs
Pats rokās cieši spied.
Jo reiz katram valā stāvēs kaps.....
- 8 Tev nāve teiks: "Labvakar, draugs",
Tāpat kā tavam sāncensim;
Tā būs jums pēksni acuraugs,
Tādēļ vēl iedzersim:
- 9 Kas šodien muti plaši ver
Un liekas varens kundziņs būt,
Tam zārku rīt jau cietu sper
Un laika zobs liek pūt.
Tādēļ, brālit', iedzer, nebēdā, jo jāmirst kādreiz šā vai tā;
Tev allaž noder malciņš lāgs - tad mirsi priecīgāks!!

ES REDZĒJU JŪRIŅĀ (tautasdziesma)

- 1 Es redzēju jūriņai
Trīs zvejniekus zvejojam:
Zīda tīkli, zelta laivas,
Sidrabīna zēģelīt's.
- 2 Vai, godīgi zvejniecini,
Redzēj't manu bālēlin'?
Smuks puisītis, baltu vaigu,
Dzelteniemi matiniem.
- 3 Vai, godīga mātes meita,
Tāds gul jūras dibenā,
Smiltis grauza baltus vaigus,
Ūdens matus plivināj'.
- 4 Vai, godīgi zvejniecini,
Izzvejojiet malīnā!
Došu vienam slēžu kreklu,
Otram zīda nēzdaudzin'.
- 5 Tresajami, jaunākami,
Pati sevi nodošos;
Pati sevi nodošoši,
Zēgelīšu mazgātāj'.
- 6 Lai gan baltas ūdens putas -
Vel baltāka zēģelīt',
Uzvelk baltu zēģelīti,
Iet laivīna mirdzēdam'.

ZEME, ZEME (žīdu tautasdziesmas melodija, U.Graša teksts)

- Neraud', māsin', gan drīz nākšu,
Varbūt būšu jau mājās rīt.
Tālu jāsi, neapstāsi,
nevarēšu tev' sagaidīt:
Zeme, zeme, kas tā zeme, ja tev īstas brīves nav?
Brīve, brīve, kas tā brīve, ja tev savas zemes nav?
- Paliec, bālin', nesteidz projām,
Vienu būšu bez tevis es.
Noriet saule, laiks ir klātu,
Doties projām svežemēs.
Zeme, zeme,
- Velos redzēt svešas zemes,
Tur, kur saule spožāk mirdz,
Tur, kur nekad netumst debess,
Tur, kur brīva būt var sirds.
Vēlos redzēt svešas zemes,
Tur, kur saule spožāk mīrdz,
Tur, kur nekad netumst debess,
Tur, kur brīva būt var sirds.
- Gaidu, gaidu, nesagaidu
Dienu gaišo, kad būsi tu.
Ceru, ceru, ilgi ceru,
Cik vēl ilgi to nezinu.
Zeme, zeme, kas tā zeme, ja tev īstas brīves nav!
Brīve, brīve, kas tā brīve, ja tev savas zemes nav!!

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0319033216